

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 18/04-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. januára 2004 predbežne prerokoval sťažnosť V. S., bytom B., ktorou namietal porušenie čl. 1 a čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky postupom Vojenskej obvodovej prokuratúry Bratislava, Okresného úradu justičnej polície Policajného zboru Bratislava IV a Kriminalisticko-expertízneho ústavu Policajného zboru Bratislava a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. S. o d m i e t a pre nedostatok právomoci.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Podaním z 9. januára 2004 doručeným Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 22. januára 2004, označeným ako „Žaloba z titulu porušenia článku 1, článku 20 Ústavy SR“ sa V. S., bytom B. (ďalej len „sťažovateľ“), domáha vyslovenia porušenia čl. 1 a čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Vojenskej obvodovej prokuratúry Bratislava (ďalej len „vojenská obvodová prokuratúra“),

Okresného úradu justičnej polície Policajného zboru Bratislava IV (ďalej len „vyšetrovateľ“) a Kriminalisticko-expertízneho ústavu Policajného zboru Bratislava (ďalej len „kriminalisticko-expertízny ústav“). Požaduje vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil, že vojenská obvodová prokuratúra mu neposkytla náležitú ochranu jeho práv vyplývajúcu z jej zákonných povinností, vyšetrovateľ a kriminalisticko-expertízny ústav odobratím a zničením majetku sťažovateľa porušili čl. 1 a čl. 20 ústavy. Ďalej požaduje zaviazať vyšetrovateľa a kriminalisticko-expertízny ústav na povinnosť vydať sťažovateľovi všetok jeho majetok, ktorý sa mu odobral 29. novembra 2001 a ktorý nie je predmetom trestného konania vedeného pod sp. zn. OUV-328/2002. Napokon požaduje zaviazať kriminalisticko-expertízny ústav na zaplatenie spravodlivého zadosťučinenia sťažovateľovi vo výške 10 000 Sk za protiprávne zničený majetok a tiež náhradu trov konania.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ je riadne evidovaným zberateľom strelných zbraní a streliva a má doma zbierku zbraní a streliva. Dňa 29. novembra 2001 sa vykonala u sťažovateľa domová prehliadka, pričom mu boli odňaté zberateľské predmety podľa zápisnice č. PPZ-288/KFP-UOTČ-01, z ktorých niektoré mu boli neskôr vrátené podľa záznamu č. DU 1765/2001. Nadväzne bolo proti nemu začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie pod sp. zn. OUV-328/2002. Hoci bolo obvinenie 27. augusta 2002 prokurátorom zrušené, 30. októbra 2002 bolo opätovne vznesené, pričom prípad dosiaľ nie je ukončený. Hoci časť zberateľských predmetov odňatých pri domovej prehliadke bola sťažovateľovi vrátená, ďalšia časť bola zadržaná vyšetrovateľom, resp. bola ponechaná v zbierke kriminalisticko-expertízneho ústavu alebo bola zničená. Tieto skutočnosti vyplývajú zo znaleckých posudkov podaných kriminalisticko-expertíznym ústavom pre potreby trestného konania vedeného vyšetrovateľom proti sťažovateľovi. Sťažovateľ požiadal 14. februára 2003 o vrátenie protiprávne zadržovaných zberateľských predmetov, avšak bezúspešne. Vzhľadom na to podal sťažovateľ aj trestné oznámenie pre trestný čin zneužitia právomoci verejného činiteľa podľa § 158 Trestného zákona, kde okrem iného namietal, že vyšetrovateľ mu odňal zberateľské predmety, pričom sa s nimi naložilo bez právneho základu. Vojenská obvodová prokuratúra uznesením sp. zn. Opn 7271/03 rozhodla, že postup bol v súlade so zákonom, a preto sťažovateľovi škoda nevznikla.

Podľa názoru sťažovateľa žiaden všeobecne záväzný právny predpis nedovoľuje kriminalisticko-expertíznemu ústavu zadržat' niečí majetok, uložiť ho do jeho zbierok alebo ho zničiť. Rovnako nie je dovolené, aby vyšetrovateľ takéto počínanie kriminalisticko- -expertíznemu ústavu umožnil a toleroval bez súdneho rozhodnutia. Taktiež vojenská obvodová prokuratúra nebola oprávnená nepreskúmať protiprávne konanie kriminalisticko- -expertízneho ústavu a nevyvodiť z neho dôsledky.

Z listu sťažovateľa zo 14. februára 2003 adresovaného vyšetrovateľovi vyplýva, že požaduje vrátenie zberateľských predmetov odňatých 29. novembra 2001 a uvedených v zápisnici č. PPZ-228/KFP-UOTČ-01.

Z prípisu vyšetrovateľa ČVS:OUJP/328/2002-Cs z 22. mája 2003 vyplýva, že veci požadované sťažovateľom sú v zmysle odborného vyjadrenia kriminalisticko-expertízneho ústavu v jeho úschove, a keďže sú dôležité pre trestné konanie, nie je možné vrátiť ich sťažovateľovi postupom podľa § 80 Trestného poriadku.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom

predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa názoru ústavného súdu nie je v právomoci ústavného súdu o podanej sťažnosti meritórne rozhodnúť.

Z ustanovenia čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že právomoc ústavného súdu rozhodovať o sťažnostiach fyzických osôb namietajúcich porušenie základných práv alebo slobôd je iba subsidiárna, lebo je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Trestné konanie vedené proti sťažovateľovi dosiaľ nie je ukončené. V závislosti od jeho konečného výsledku bude alebo nebude možné odňaté veci sťažovateľovi vrátiť. Preto prislúcha predovšetkým orgánom činným v trestnom konaní (vyšetrovateľovi, prokurátorovi, trestnému súdu) rozhodnúť o konečnom osude vecí, ktoré boli sťažovateľovi odňaté.

Odhladnuc od uvedeného, pokiaľ po konečných rozhodnutiach orgánov činných v trestnom konaní bude sťažovateľ toho názoru, že jeho veci sú protiprávne zadržované, resp. boli protiprávne zničené, bude sa môcť domáhať ochrany aj v občianskoprávnom konaní o vydanie vecí, resp. náhradu škody.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. januára 2004